

NOAH E. COTSEN LIBRARY OF
YIDDISH CHILDREN'S LITERATURE

STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
NO. 13130

MAYN BIKHL

Tsipe Pres

•

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS

NATIONAL YIDDISH BOOK CENTER
AMHERST, MASSACHUSETTS
413 256-4900 | YIDDISH@BIKHER.ORG
WWW.YIDDISHBOOKCENTER.ORG

•

MAJOR FUNDING FOR THE
STEVEN SPIELBERG DIGITAL YIDDISH LIBRARY
WAS PROVIDED BY:

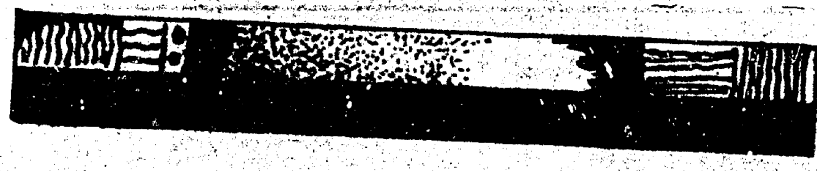
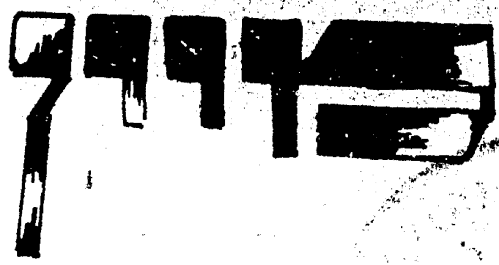
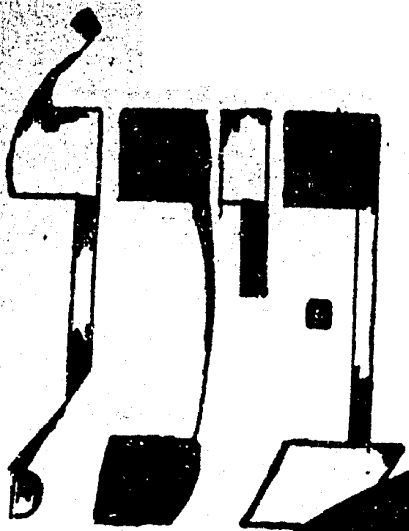
Lloyd E. Cotsen Trust
Arie & Ida Crown Memorial
The Seymour Grubman Family
David and Barbara B. Hirschorn Foundation
Max Palevsky
Robert Price
Righteous Persons Foundation
Leif D. Rosenblatt
Sarah and Ben Torchinsky
Harry and Jeanette Weinberg Foundation
AND MEMBERS AND FRIENDS OF THE
National Yiddish Book Center

•

The *goldene pave*, or golden peacock, is a traditional symbol of Yiddish creativity. The inspiration for our colophon comes from a design by the noted artist Yechiel Hadani of Jerusalem, Israel.

The National Yiddish Book Center respects the copyright and intellectual property rights in our books. To the best of our knowledge, this title is either in the public domain or it is an orphan work for which no current copyright holder can be identified.

If you hold an active copyright to this work – or if you know who does – please contact us by phone at 413-256-4900 x101, or by email at cmadsen@bikher.org.

13/62945

צ. פרעס

מיינ ביכל

פארן ערשטן שול-יאר

אילוסטרירט דזיים דזאנפט

פארלאג ב. קלעצקין ווארשע.

13/67945

PRINTED IN POLAND

קלישעס ביי, גראסיקאן, מארשאליקאווסקע 131
דרוקעריי י. הענדלער, ווארשע, דלוגע 26

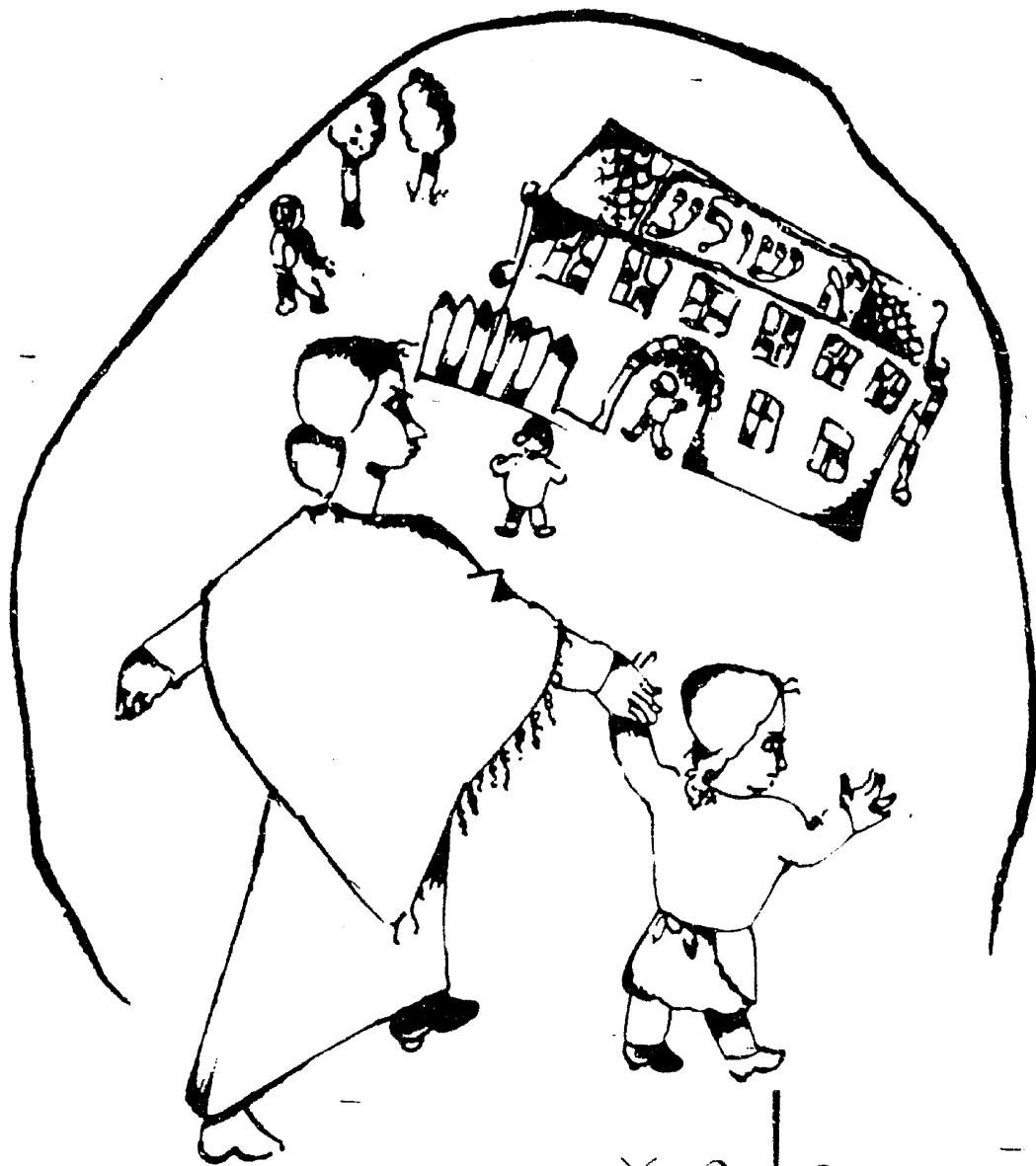
C. P R E S / M A J N B I C H L
I L U S T R. / C H. H A N F T / W A R S Z A W A
W Y D. / B. K L E C K I N / W A R S Z A W A / L E S Z N O 36.
D R U K. / L. H E N D L E R A / W A R S Z A W A / D Ł U G A 26.

מִיִּין פֶּעטער שְׁלִמָה

א מ ת נ ד ה

xe/en

en/en

ø n | c n

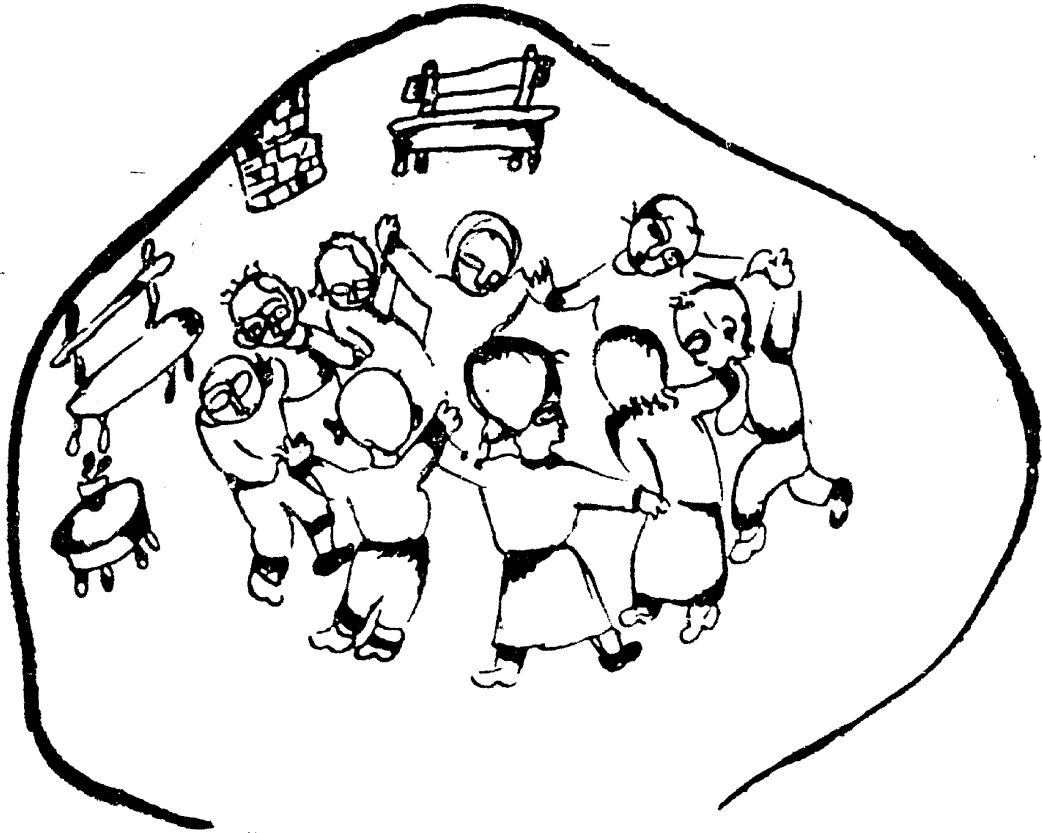
ø n | c n

ø e | c n

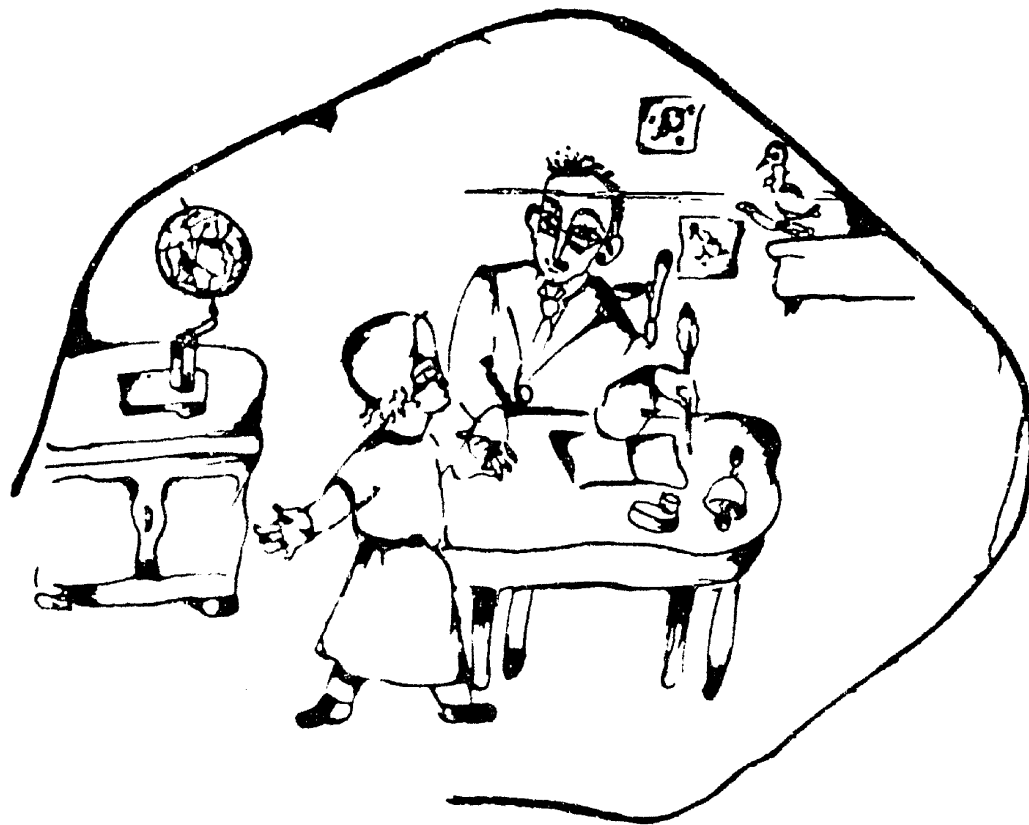

e|e|e

e|e|e

| e o | e 6
| e o | e o | e 6
| e o | e o | e o | e 6

— e | e — —

— e | e —

— e | e —

— e | e —

— e | e —

le le le

le le

le le

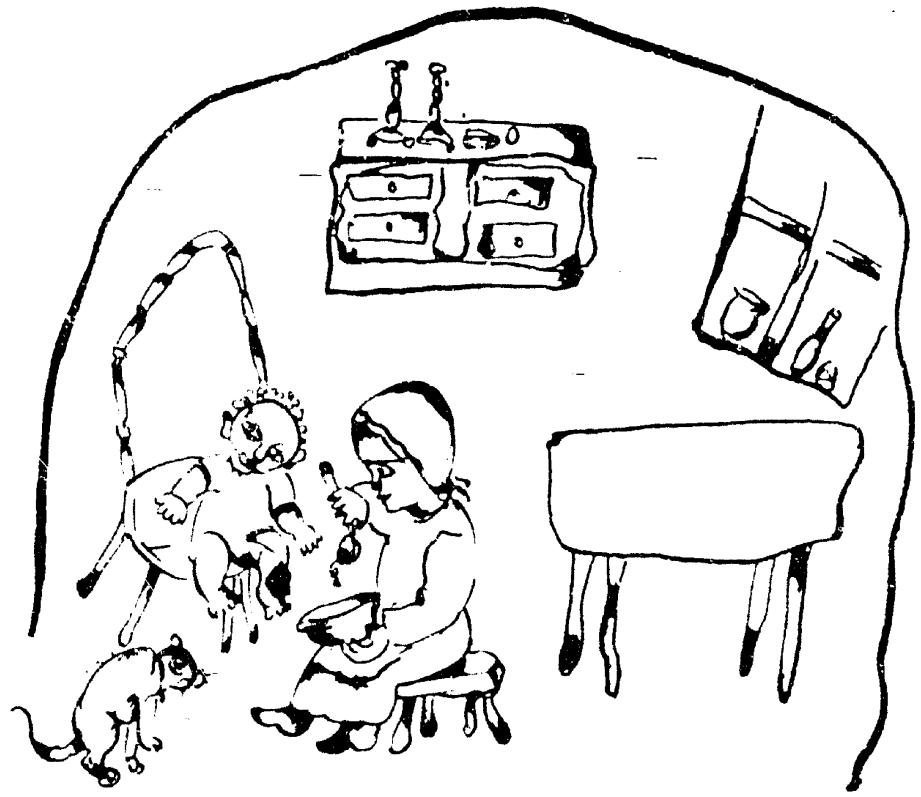
le le

le le

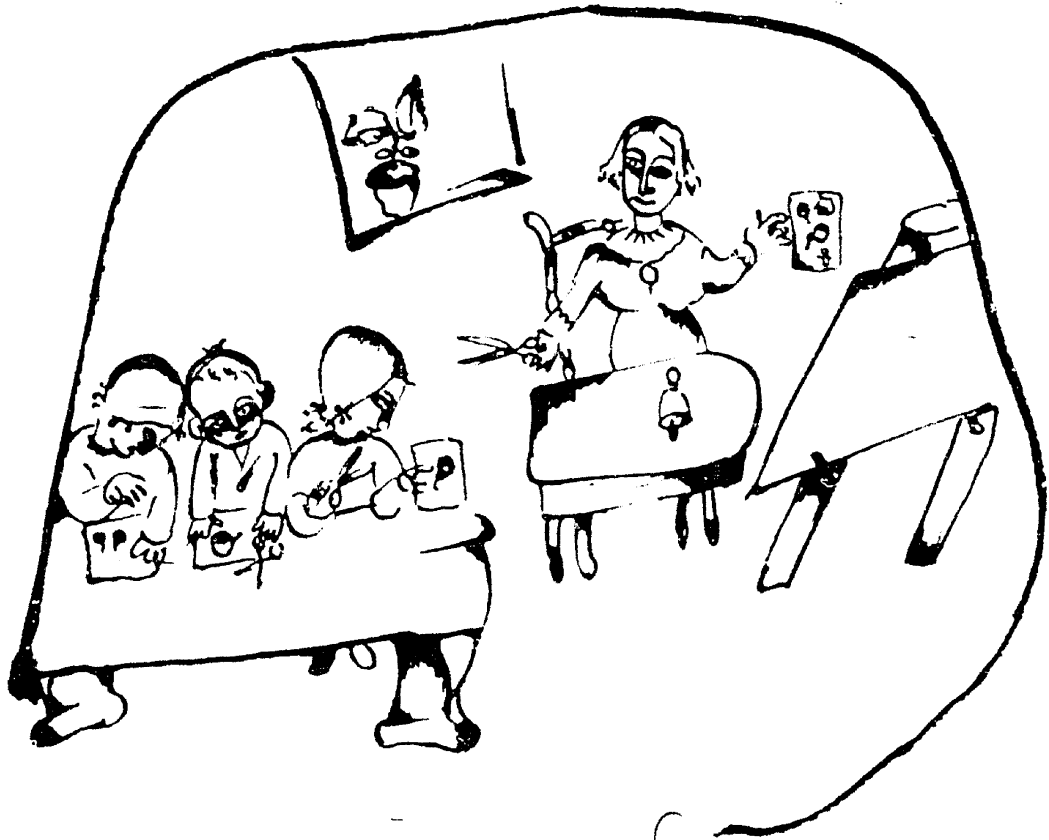
le le

le le le

le le

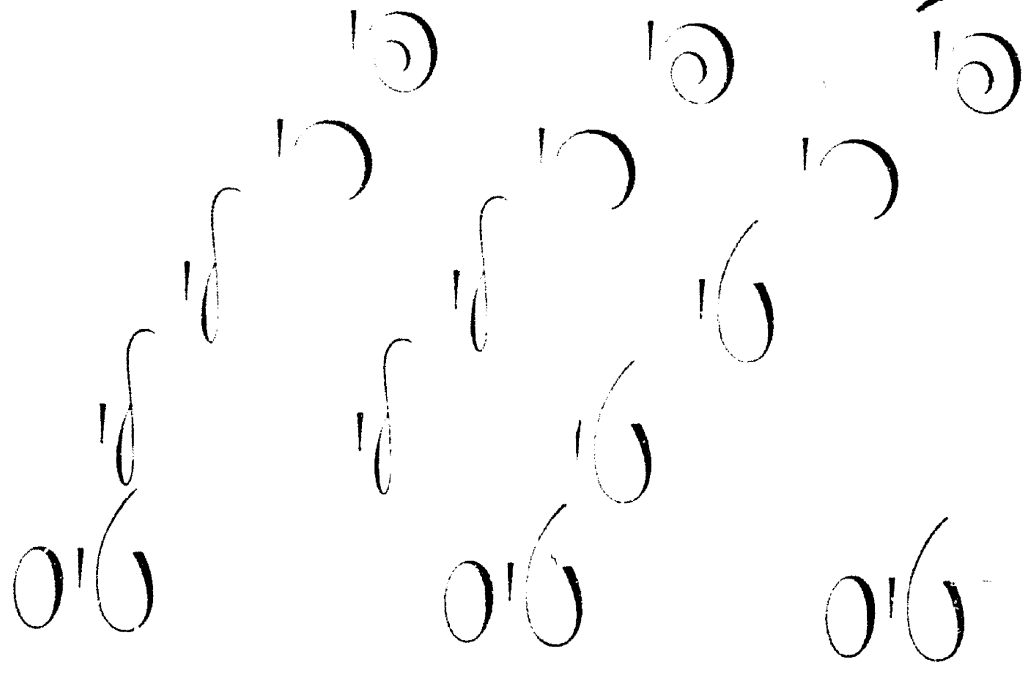

00   2000   00
          2000   100   100
 00   1000   00
 100   2000   100

וַיֵּלֶךְ וַיֵּלֶךְ וַיֵּלֶךְ
 וַיֵּלֶךְ וַיֵּלֶךְ וַיֵּלֶךְ
 וַיֵּלֶךְ וַיֵּלֶךְ וַיֵּלֶךְ
 וַיֵּלֶךְ וַיֵּלֶךְ וַיֵּלֶךְ
 וַיֵּלֶךְ וַיֵּלֶךְ וַיֵּלֶךְ

וְעַל

שְׂמֵי שָׁמַיִם

שְׂמֵי שָׁמַיִם

שְׂמֵי שָׁמַיִם

שְׂמֵי שָׁמַיִם

שְׂמֵי שָׁמַיִם

שְׂמֵי שָׁמַיִם

לֹא

לֹא

שְׂמֵי שָׁמַיִם

שְׂמֵי שָׁמַיִם

שְׂמֵי שָׁמַיִם

שְׂמֵי שָׁמַיִם

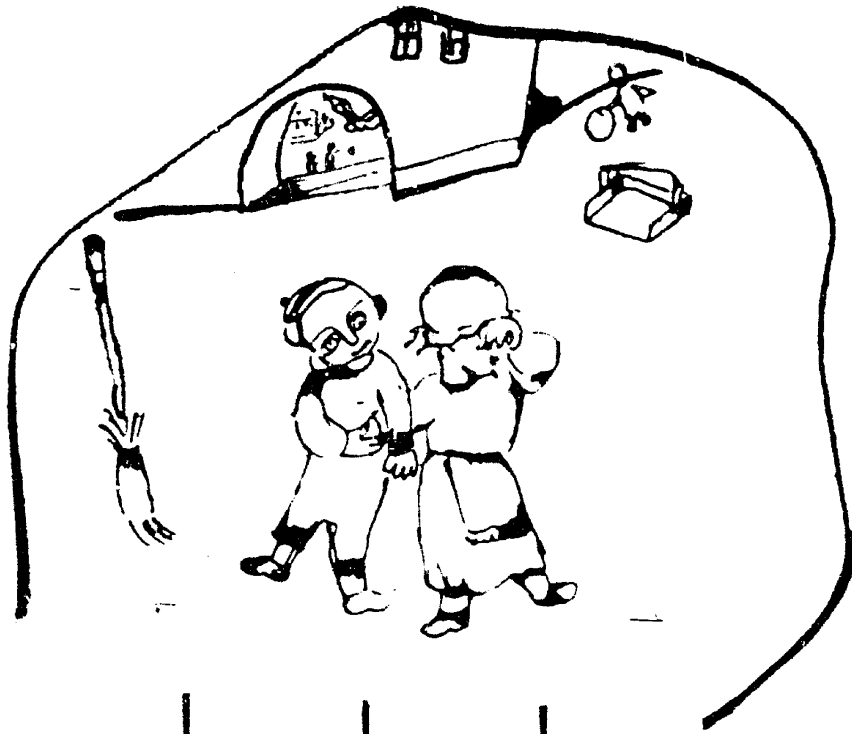
שְׂמֵי שָׁמַיִם

שְׂמֵי שָׁמַיִם

שְׂמֵי שָׁמַיִם

לֹא

אין אין אין

אויטאמא פאלט-אין אין אין
עס אין אויטאמא פויגל פירט

אויטאמאן פאלקן

איי איי איי איי טעלע

נעם

נאם

נאם איבער און שאפ אן איסעלע
 שייט אלע ניס און שייסעלע.
 נאם פאר-א-שליס אלע ניס
 און שאפ ווייט אן שייסעלע.
אין שאפע א שייסעלע

לע | לע

לע | לע רעלע | לע

לע | לע רעלע | לע

לע | לע רעלע | לע

לע | לע רעלע | לע

לע | לע רעלע | לע

לע | לע רעלע | לע

לע | לע רעלע | לע

לע | לע רעלע | לע

פ ע א י ט ע

נ י ט מ י ט ט ן

א י ט ע א י ט ע

ר י ר נ י ט מ י ט ט ן

נאם
עס רינט

נאם עס רינט

קארעלע וויי באשען.

ע! בארעט וויי באשען.
— וואס וואס.

פאר בארעטן וויי באשען וויי.
— וויי וויי.

עפן און און און און און
און און און און און און
און און און און און און

אֵיר אַ בֵּיסֵעֶקֶע

אֵים אַ בֵּיסֵעֶלֶע

מֵיר אֵין שֵׁסֵעֶקֶע

בערעלע , בערעלע .

נא א בארנע .

בעסער מאמע א

בערעלע , בערעלע .

נא א פישעלע .

בעסער מאמע א ניסעלע .

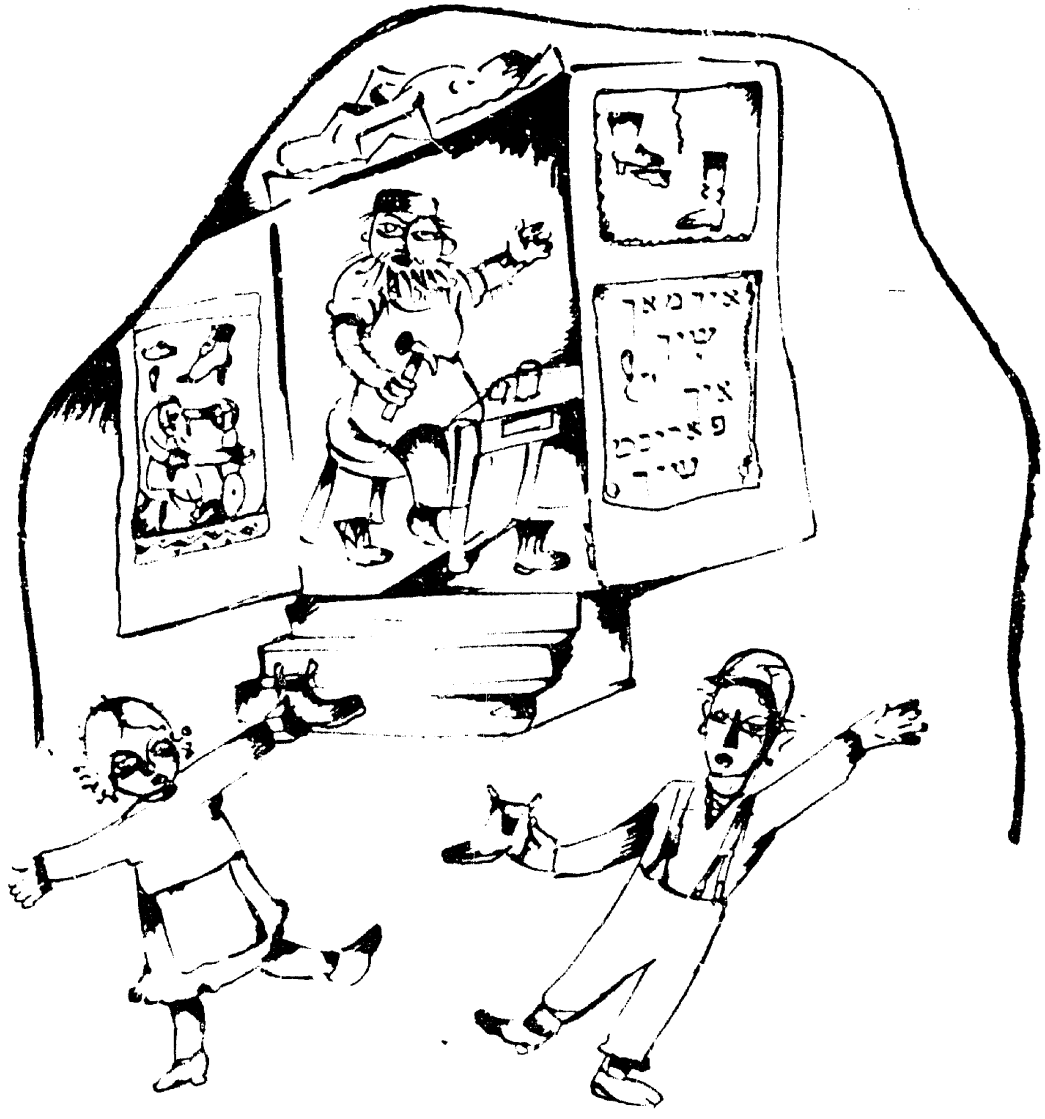

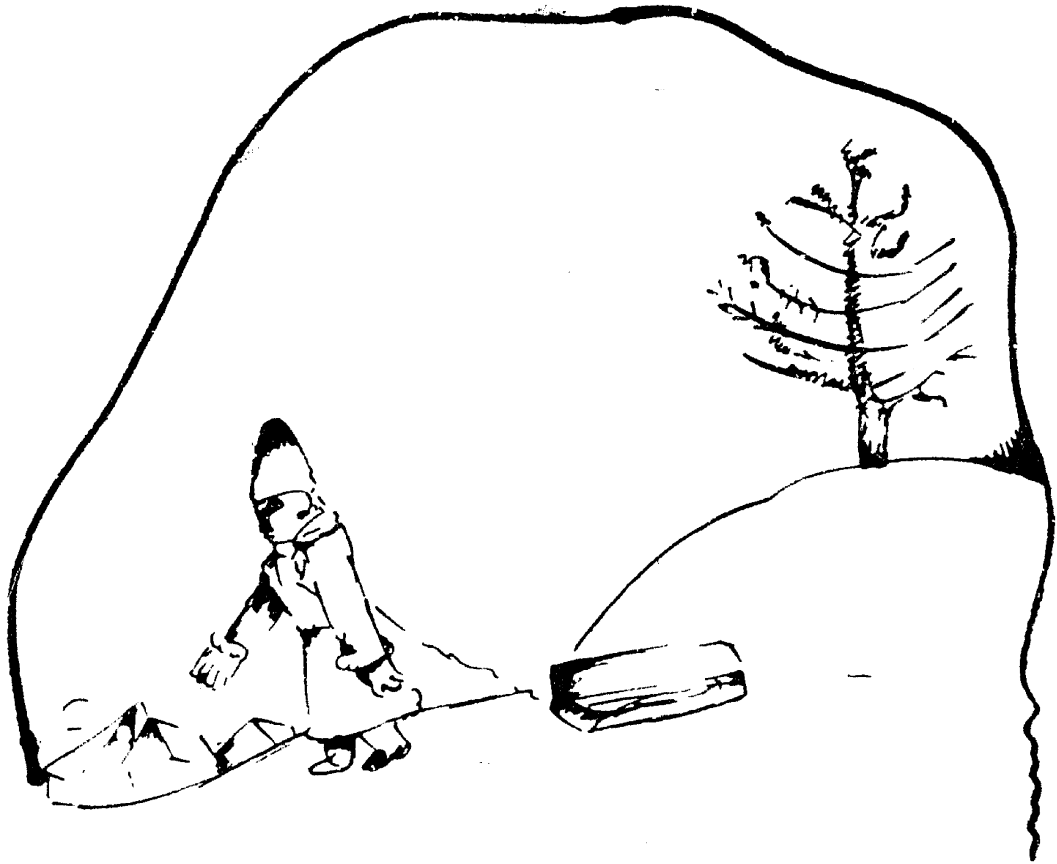
ב | ב | ב | ב | ב | ב | ב

אַלעס אַזוי אַז
 אײַנע אַלעס, אַז אײַנע
 אַלעס אַז אײַנע אײַנע
 אַלעס אַז אײַנע אײַנע
 אַלעס אַז אײַנע אײַנע
 אַלעס אַז אײַנע אײַנע

פֿעטער פֿעטער
 אַיך אַיך
 מאַך מיר אַ לאטע
 פֿאַר ריכט מיר שײַך

. ስገሳ ስገሳ ስገሳ ስገሳ ስገሳ

. ስገሳ

. ስገሳ ስገሳ ስገሳ

ስገሳ ስገሳ

ስገሳ ስገሳ

מאטעמס. פאָרט אין בערעסעס שױטעמס.

אמס אמס וויט שױטעמס.

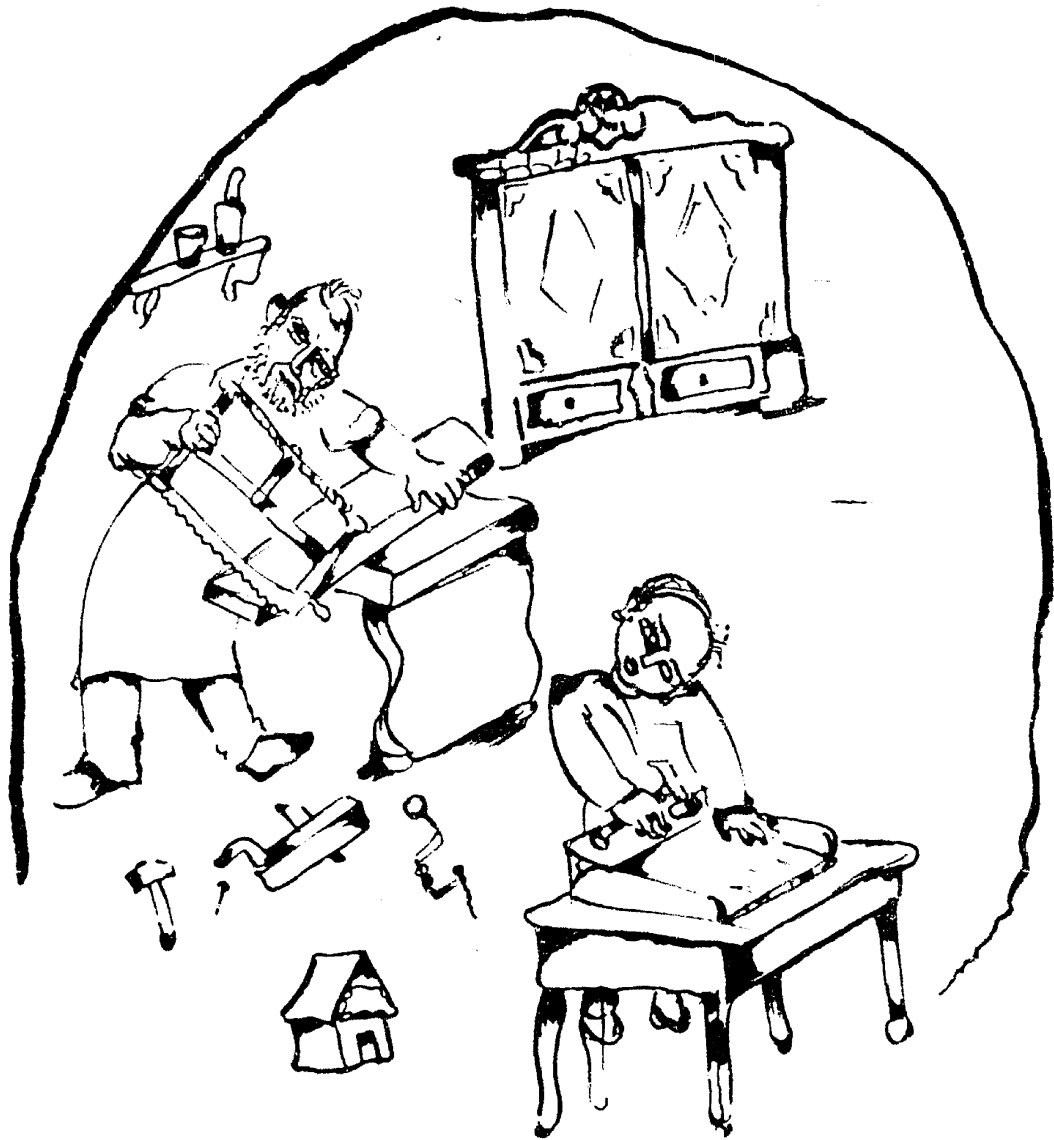
נאָך א שליטל, נאָך א שליטל,

נאָך א סאך.

ו נאָך ו

א לאַך פון בערגל,

מיט א שטיף, מיט א לאך,

אָרבעטן

אָרבעטן און אַרבעטן
 אַרבעטן און אַרבעטן

על אלתא פירא

אלתא אלתא בארעא על אלתא פירא.
 ער אלתא על פאל אלתא וויט על
 אלתא, אלתא אלתא פירא.
 - אלתא וויט אלתא?
 - אלתא וויט אלתא?
 - אלתא אלתא אלתא.
 אלתא אלתא אלתא אלתא.

מאכט א ווארע,

מאכט א וועג.

ווער פארט ?

ווער פארט ?

א וואסער פירער,

א וואסער פירער,

פירט וואסער.

— זעט נאָר! זעט נאָר!

— ווער איז עס?

זיסעלע מיט זאמעלען.

זיסעלע מיט זאמעלען ווילן וואשן.

זיסעלע וואשט.

זאמעלע פירט וואסער.

אלע ארבעטן.

ערשט עסן אלע.

אלע עסן זעמל מיט זיסע מילך.

גא גא גא גא גא גא !

— מאמע ! אלע גענזעלעך ווילן נאך

א ביסעלע וואסער .

— איך וויל נאך א ביסעלע מילך .

— נעם איטעלע אין שאפע אין פאן

— נעם א גלאז מיט א שאַל .

— נעם אַן מיט א לעפעלע .

— נעם אַן , נאָר גיס ניט אַן .

— גיב זיסעלען א גלאז מילך .

— גיב זאמעלען א גלאז מילך .

א

אין קיר אין א ווינקעלע .

א לעכעלע , א נאָרקעלע .

אין לעכעלע , אין גריבעלע .

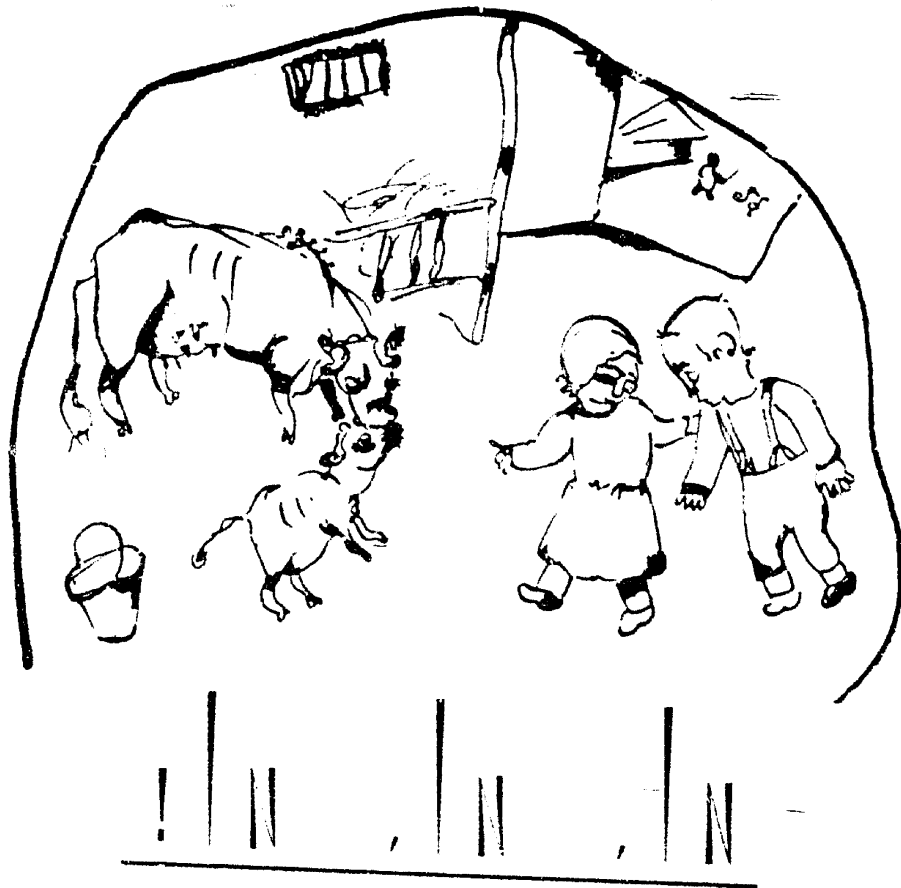
א ברעקעלע ,

מיט א לאנגן עקעלע .

פון נאָרקעלע קריכט ,

וואָס עס געפינט אין קיר .

נאָשט עס און עסט אף גיך .

מאכט איטעמעס קו.
 זי רופט איטעמען:
 - קאמ, קאמ, איטעמע. גיב מי ארום.
 איטעמע-רופט בערעמען:
 - גיב, גיב, איטעמע. קאמ מיט מי.
 אין שטאל, וועלן זאלן א קו מיט א קעלעמע.

בערעלעס קוקט אלן קולט.
- גע, גע, איטעלעס, גע ווי זי זאקט איר קטלעסע.
גע ווי זי קאפט סע.

איטעלעס קו.

איטעלעס קו איז א גוטע.

זי גיט אסאך מילך.

איטעלעס מאמע מאכט סמעטענע, קעז.

וואס מאכט מען נאך פון מילך?

לאמיר נעמען מילך און מאכן סמעטענע,

קעז.

און וואס נאך?

וואס עסט א קו?

פּוּג .

פּוּג און אונטער .

! און פּוּג אונטער אונטער .

און אונטער אונטער אונטער .

- און אונטער אונטער אונטער .

און אונטער אונטער אונטער אונטער .

אונזער קיעלע.

אך! ווי ליב אונזער קיעלע איז מיר!

איך האב אָנגעריסן גרעזעלעך פאר איר;

האָבן זאָל אונזער קיעלע עסן גענוג,

געבן זאָל אונזער קיעלע מילך א פולן קרוג.

בין בין בין

זאָ פֿאַרט אַנזעס.
 אַנזעס פֿאַרט פֿון זאָרֶה.
 ער פֿירט אַ פֿאַר קאַרטאָפֿעס.
 צו קאַרטאָפֿעס נעמט אַנזעס.
 באַ זעך אַנזעס זאָרֶה אַין זאָרֶה.

דין, דין, דין.

דא פאַרט מענדעלע.

— מענדעלע, מענדעלע!

— פון וואנען פארסטו?

— פון דאָרף.

— וואס פירסטו?

— קארטאָפלעס.

— וואס וועסטו מאכן?

— לאַטקעס.

— פאר וועמען?

— פאר מיר, פאר דיר,

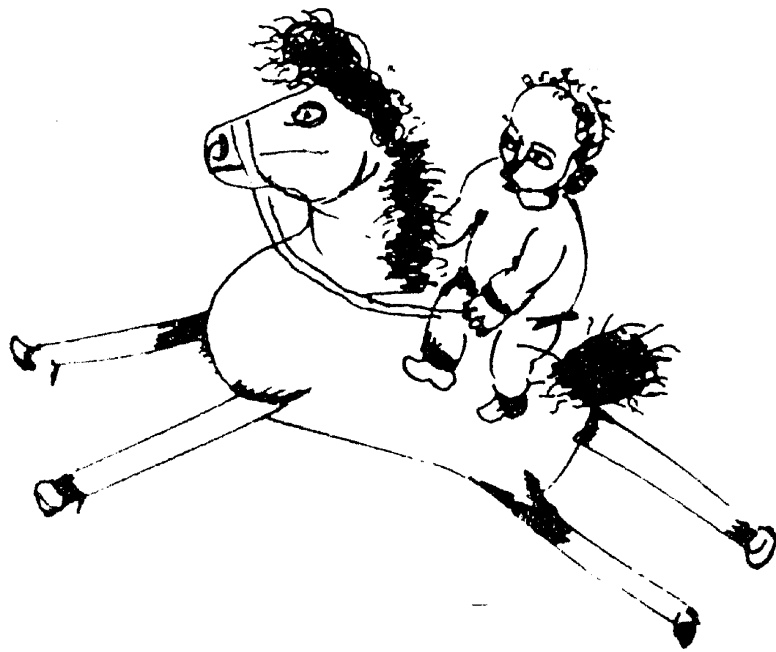
פאר דער מומע דאָנען

מיט דעם פעטער פער.

האָפּ , האָפּ , האָפּ .
 פּערדל פּאַר גאלאָפּ ,
 איבער בערג און איבער גריבער
 האָפּ , האָפּ , האָפּ .
 פּערדל וואַרף מיך ניט אראָפּ .

א ריזן טלינג

א פּאַר - ריזן , זיסקר ביס ,
 2 קיסע און 1 טיק -
 פּאַקן פּאָן דאָסן ,
 pottle , cote .

||| א , ||| א - ||| א

האבט האבט האבט האבט האבט

האבט האבט האבט האבט האבט

האבט האבט האבט האבט האבט

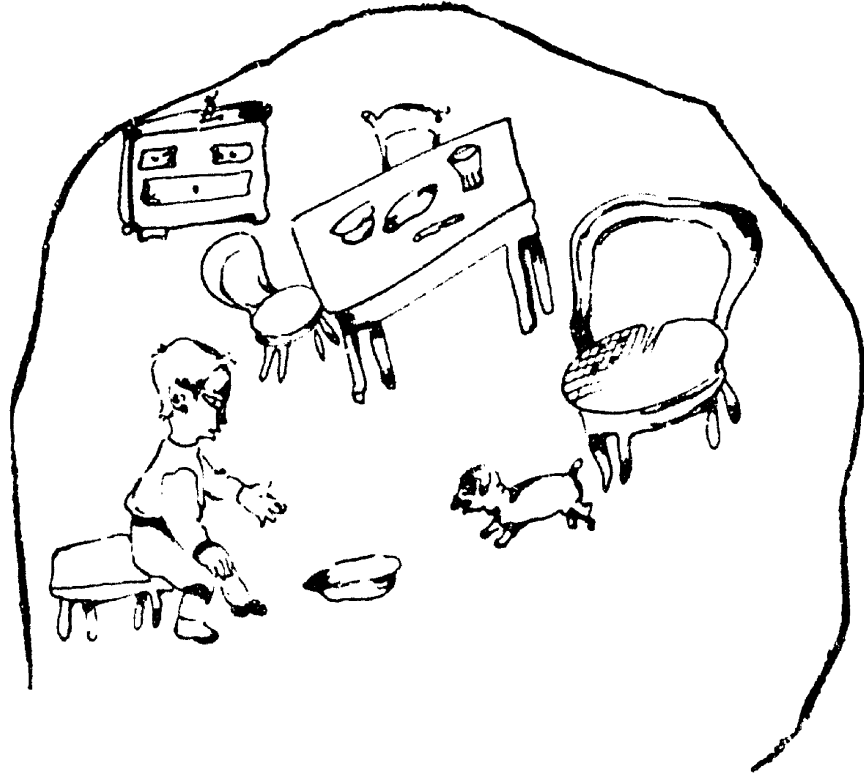
האבט האבט האבט האבט האבט

האבט האבט האבט האבט האבט

האבט האבט האבט האבט האבט

האבט האבט האבט האבט האבט

האבט האבט האבט האבט האבט

הינטעלע , הינטעלע
הינטעלע , טרעפעלע !
גיב מיר א לאפקעלע ,
העכער דאָס קעפעלע .
ליג לעבן מיר שטיל ,
אויף די קינדער ניט פיל .

א שני

עס האלט נאך א שני.

- שני, שני.

ווייטער גיי!

ווי בארפן ביר ניט ווייט!

שיק פאסט, דעם פרישען אהער!

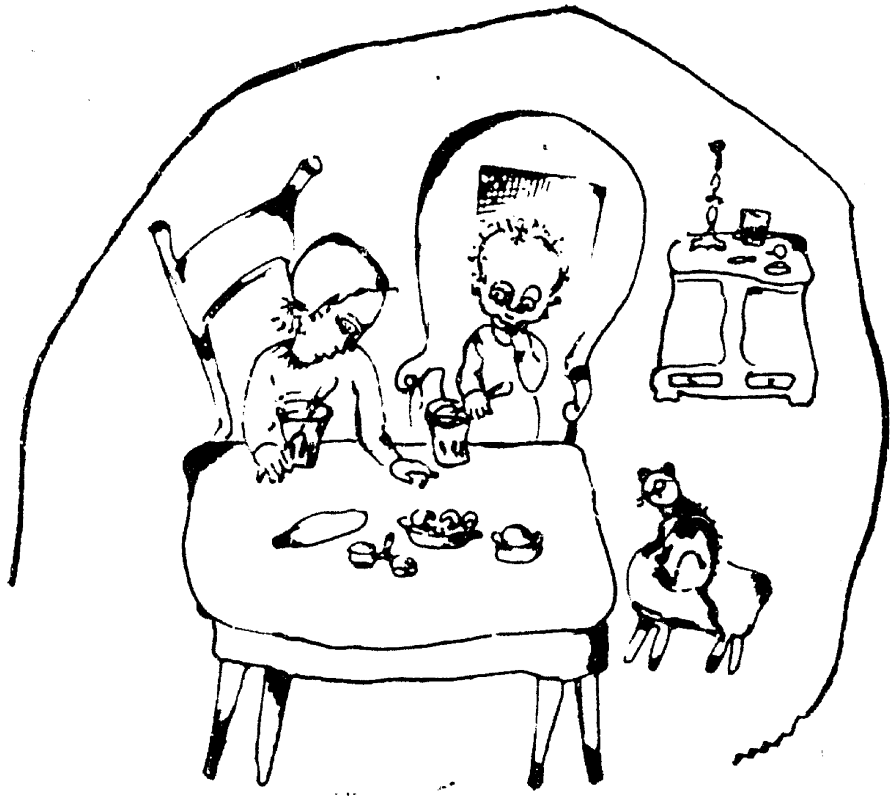
א, בייזער ווינטער!

טראג זיך אָפּ!

דיין פראסט און שניי נעם מיט!

אָט קומט דער פּרילינג אָן גאלאָפּ.

און יאָגט דיך טריט ביי טריט.

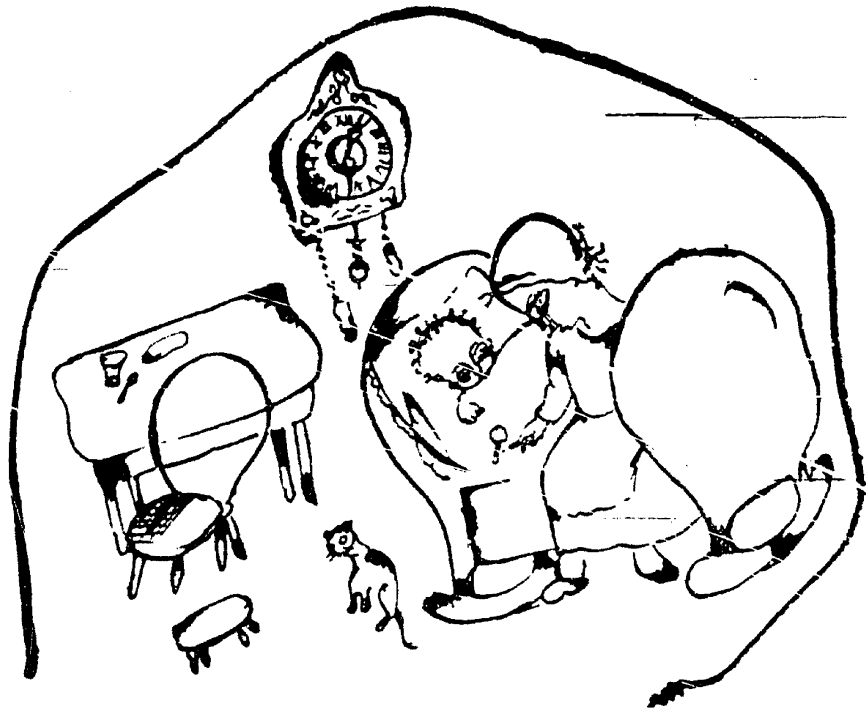
טו

מיר טרינקן אום טיי.
 - קום, היינט, טרינקן טיי!
 מיין אל עפעס וויי.
 און אום, טרינקן טיי!
 - פרייס, לאמיר - טרינקן טיי!
 - וואו, היינט, עס אן טיי!
 און געמאקט טיי אן פרייס טיי!

ר י י ז ע ל ע

רייזעלע קאן נאך ניט ריידן .
זי קאן נאר זאגן : מאמע , טאטע , באבע .
עס איז נאר א געלעכטער מיט רייזעלען :
דעם זיידן רופט זי : זייזי ,
גיטעלען רופט זי : טיטי ,
פרומען - מומי און - לייבעלען - בייבי .
מילך איז ביי איר - מאָני ,
בולקע - פאפע ,
און אן איי - קאָקא .

אז רייזעלע וויל שלאָפן , פארוויגט זי
פֿריידע און זינגט איר א לידל .

בײַ , בײַ , בײַ .

שלאַף	מיין	קינד	שלאַף ,
דער	טאטע	וועט	פאַרן אין דאַרף ,
וועט	ער	בריינגען	אן עפעלע ,
וועט	זיין	געזונט	דאָס קעפעלע .
שלאַף	מיין	קינד	שלאַף ,
דער	טאטע	וועט	פאַרן אין דאַרף .
וועט	ער	בריינגען	א ניסעלע ,
וועט	זיין	געזונט	דאָס פיסעלע .
רייזעלע זינגט נאך :			
בײַ	בײַ	בײַ ,	און שלאַפט איין .

זעט קינדער , וואָס פריידע האָט
אויסגעמאַלט מיט א שטיקל קויל אויף
דער וואנט :

א מויער מיט א דאך און מיט א קוימען .
פון קוימען גייט א רויך .

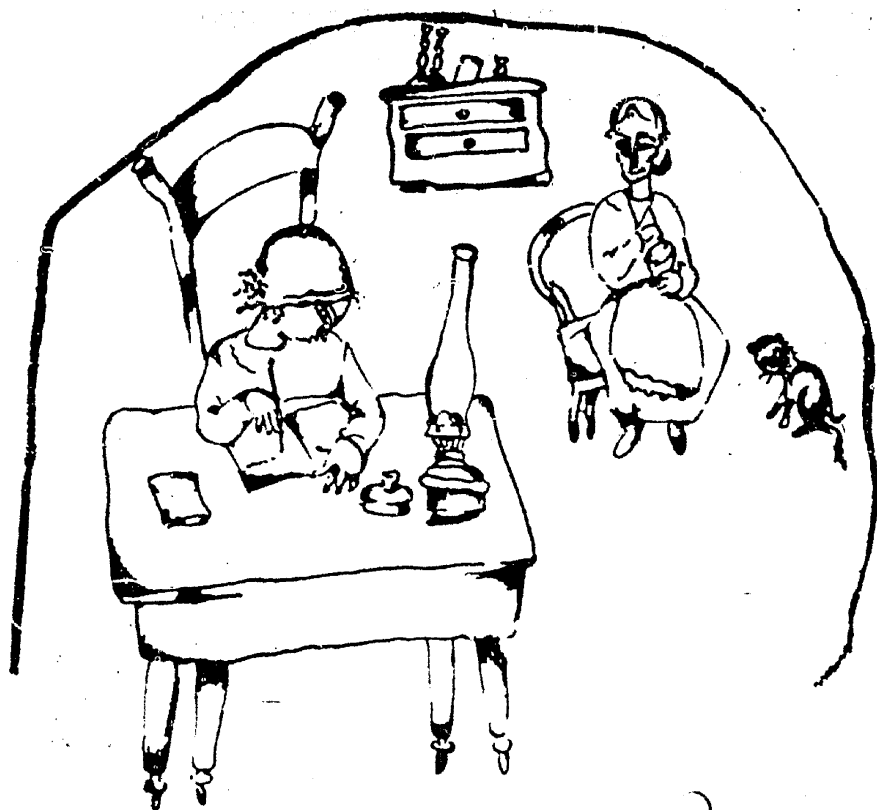
ביים טויער א הויכער בוים . ניט ווייט

פון טויער גייט א פרוי מיט א קויש .

נאָך דער פרוי לויבט א הינטל .

דער היטער פון הויף קערט די גאס

מיט א גרויסן בעזעם .

פרייבט זיצט ביים טיש און פרייבט.
 - פרייבט שוין, פרייבט?
 - ניין, אטאס, ניין!
 נא, זאל, אטאס, אלעין.
 קאן און פרייבן שוין?
 דער פרייבט ברעכט זיך.
 דער הערט רייסט זיך.
 דער טיש פאקט זיך.
 און דער אטאס לעבט זיך.

צ'יב, צ'אל, צ'אצ'אל

צ'יב, צ'אל, צ'אצ'אל

קוח צ'יב - און קאצ'אל

אונג אלע צ'יב אפס אויפן -

צ'יב און און אויפן

אונג און צ'יב קאצ'אל -

קאצ'אל און צ'יב אונג

פרייטן און צ'יב צ'אצ'אל : און, און, און.

צום פריילינג

פריילינג גוטער, פריילינג ליבער,

קום צוריק צו - אונז אריבער,

קום און נעם דעם שניי אוועק,

און צום ווינטער מאך אן עק.

קום שוין, פריילינג, צו שפאצירן

און די פייגלען פריינג צופירן.

קום און ציר מיין גארטן אויס

מיט א מאן און מיט א רויז.

די קליינע הינדעלעך

— שטיי אויף, פערדעלע, זע, מיר האָבן שוין קליינע הינדעלעך!

וועקט מיך די מאמע, איינמאל, אין דער פרי. איך שפרינג אראָפּ פון בעט און גלייך—צו דער הון.

איך זע: דריי געלינקע הינדעלעך, ווי פייגעלעך, פיקן שטיקעלעך קעז.

— מאמע, פארוואָס מער ניט ווי דריי?

— מיר האָבן דאָך געזעצט די הון אויף א ס א ק א י י ע ר ?

— ווארט צו א ביסעלע, וועלן זיין נאָך.

און באלד הערט מען פישטשען א הינדעלע.

די הון צעשפרייט די פליגעלען, און פון אן איי

שטעקט ארויס א געל קעפעלע פון א הינדעלע.

די מאמע לייגט אריין די הינדעלעך אין א טאָפּ פעדערן.

אלע וויילע לויף איך צו הערן, צי עס איז שוין

דאָ נאָך א הינדעלע.

ווי נאָר איך - הער פישטשען , רוף איך גלייך . די
מ א מ ע .

פיינאכט זיצן שוין אלע הינדעלעך
אונטער דער הון .

הענדעלעך , הינדעלעך ,
טעכטערלעך , זינדעלעך ,
קוקט מיט די אויגעלעך ,
שארט מיט די פיסעלעך ,
מאכט מיט די קעפעלעך ,
פיקט מיט די שנעבעלעך ,
פאכט מיט די פליגעלעך !

ווי נעמט מען אייער?

ווער ווייס, קינדער, ווי נעמט מען אייער?

— אייער קויפט מען אין מארק, זאגט מאַטעלע

— אייער וואקסן אין גארטן, זאגט מענדעלע.

און פערעלע לאכט:

— כא, כא, כא! — אייער וואקסן ניט,

— הינער לייגן אייער.

א רעסעליש.

איך זען אלע זאצן פון

אלן וואס זיך ניט, איך פאל א קעסל

אלן פארקעסן זיך ניט?

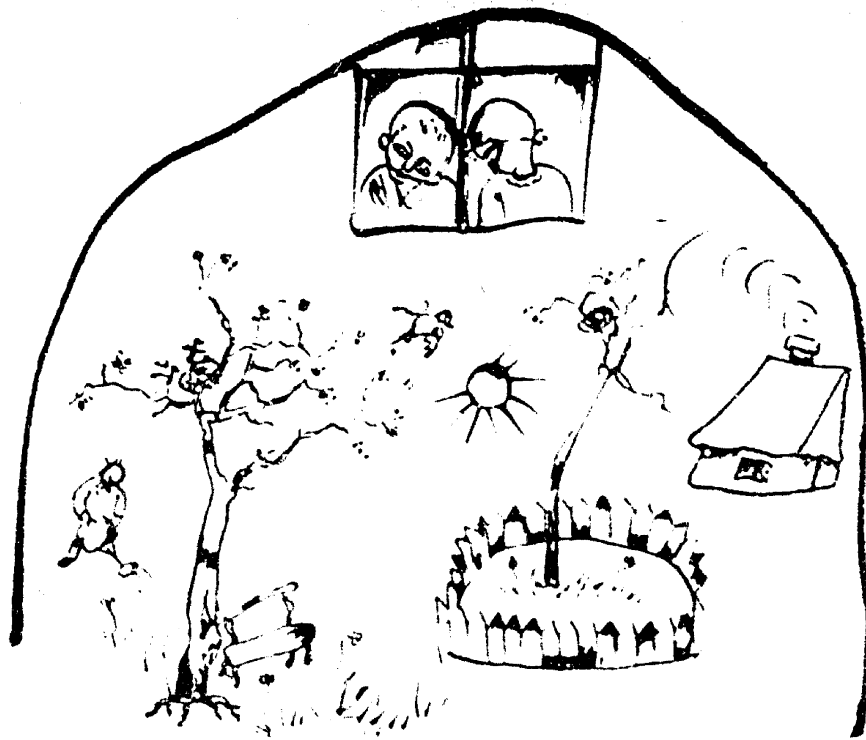
א גאסט פאָרט .

א גאסט פאָרט , א גאסט פאָרט !
עפנט אלע בראַמען .

ניט אויף שליטן , ניט אויף רעדער .
טרעפט , ווי איז זיין נאָמען ?

העכער , בעסער !

העכער , בעסער ,
די ראָד , די ראָד מאכט גרעסער .
וואָרעם פריילעך איז אונז היינט ,
זעט די זון נאָר , ווי זי שיינט ,
פריילינג איז געקומען ,
פריילינג איז געקומען !

כ א ר : טרו , טרו , טרא !

דער פּרילינג איז שוין דאָ .

פּרילינג : איך ווילן צו אייך אין פענסטער
זעט , קינדער , איך בין דער שענסטער .

כ א ר : יאָ , יאָ , יאָ !

דער פּרילינג איז שוין דאָ .

כ א ר : טרו , טרו , טרא !

דער פויגל איז שוין דא .

דער פויגל : איך קום צו אייך שוין ווידער

און זינג אייך נייע לידער .

כ א ר : יא , יא , יא !

דער פויגל איז שוין דא .

דאס נעסטל ווייך אויסגעבעט ,
די שנעבעלעך שוין אפגעגלעט ,
שטיל די אויגעלעך , פארמאכט ,
פייגעלעך , א גוטע נאכט !

פערעלעס גערטענדל .

געקומען דער פּרילינג . פערעלע וויל זיך
מאכן א גערטעלע .
אין זייער גרויסן גאַרטן , נאָנט ביים פארקאן ,
אין א ווינקעלע , האָט די מאמע פערעלען
אָפּגעגעבן א בייט ערד .
פערעלע פרייט זיך . זי קומט אין שול
און דערציילט פאַר אלע קינדער .
פערעלע זאָגט : איך גיי מיט דיר , פערעלע ,
דיר העלפן ארבעטן אין גאַרטן .
מענדעלע שרייט : איך גיי אויך .
איטע , מאַשע גייען אויך מיט .
געקומען אין גאַרטן , צעגראָבן , געמאַכט בייטן
און פאַרזייט :

ציבעלע און קראָפּ ,
בלומען ביי די זייטן .
רויזן , מאָן און באַב .

אלע טאג קומען די קינדער אין גארטן
און באגיסן מיטן בלעכענעם קאן די בייטן .
מען באקוקט , צי עס הויבט שוין אן צו
וואקסן .

גייך האבן די קינדער דערזען , ווי די
רעטעכלעך רוקן זיך ארויס פון דער ערד ,
מיט צוויי קליינע בלעטעלעך .

נאך די רעטעכלעך האט גענומען וואקסן
אלץ , וואס מען האט פארזייט .
די קינדער האבן זיך געפרייט און געזונגען
א ליד :

דאס גערטעלע צעאקערט ,
די בייטעלעך פארזייט ,
האבן מיר זיך אלע ,
קינדערלעך , געפרייט .

איינגעזעצט אין גערטל
ציבעלע און קראָפּ ,
בלומען ביי די זייטן ,
רויזן , מאָן און באָב .

און די זון . פון הימל
שיקט איר שיינ אראָפּ ,
פרייען מיר זיך אלע
און זינגען : האָפּ ! האָפּ !

לאַמיר , קינדער , אלע
הייטן יעדן בייט
אלץ זאל זיין געראַטן ,
וואָס מען האָט פארזייט .

א רעגנדל

נאָר די קינדערלעך,
אויפן רעגנדל:
האַפּ, האַפּ!

אין דעם לויטערן,
קלאָרן וואסערל:
שליאַפּ, שליאַפּ!

אויס דאָס רעגנדל,
שיינט א זונעלע:
שיין, שיין!

און די קינדערלעך,
אלץ אין וואסערל:
פּיין, פּיין!

טריפט א רעגנדל,
טריפט א רעגנדל,
קאפּ, קאפּ!

אין שייבעלעך,
אין די דעכעלעך:
קלאפּ, קלאפּ!

און די פייגעלעך,
מיט די הינדעלעך:
ציפּ, ציפּ!

צו די סטריכעלעך,
צו די דעכעלעך:
היפּ, היפּ!

באלד וועט ברויט זיין

באלד וועט ברויט זיין, ס'וואקסן זאנגען,
טאנצט-זשע, אלע קינדער,
לױסטיק, פריילעך מיט געזאנגען,
אין א ראָד געשווינדער.

עס איז שוין שניט צייט, עס איז דאָך ווארעם,
עס קלינגען אין פעלד די סערפן,
אלע שניידן מיט א ליארם,
קאָרן, ווייץ און גערשטן.

באלד וועט ברויט זיין — ...

כאפט א נאסקייט כאפט א רעגן,

טויג ניט פארן פויער.

טרייב דאָס פעבדל, שטופ דעם וואָגן

פאָר געשווינד אין שייער.

באלד וועט ברויט זיין — ...

א שטיקל ברויט

— מאמע, מאמע, גיב מיר א שטיקל ברויט!
— גיי, מיין קינד, צום בעקער, וועט ער דיר געבן
א לעבל ברויט.

— בעקער, בעקער, גיב מיר א לעבעלע ברויט!
— גיי, מיין קינד, צום מילנער וועט ער דיר געבן מעל,
וועל איך דיר אויסבאקן א לעבעלע ברויט.

— מילנער, מילנער, גיב מיר א ביסל מעל!
— גיי, מיין קינד, צום פויער, וועט ער דיר געבן קארן,
די קארן וועל איך צעמאלן אויף מעל, וועסטו געבן
די מעל דעם בעקער, וועט ער דיר אויסבאקן
א לעבל ברויט.

— פויער, פויער, גיב מיר א ביסל קארן!
— גיי, מיין קינד, אין פעלד, געפין דארטן זאנגען,
איך וועל פון די זאנגען אויסדרעשן די קערנער, וועסטו
די קערנער אפגעבן דעם מילנער, דער מילנער וועט
זיי צעמאלן אויף מעל, אין דער בעקער וועט פון די
מעל דיר א לעבעלע ברויט אויסבאקן.

ברייטעלע

ברייטעלע, ברייטעלע קליין!
ברייטעלע מוז קיילעכדיק זיין!
אז יעצט שנעל, אין אויוון אריין!
גענוג אין אייוועלע געזעסן,
האם-האם! אויפגעגעסן!

דו שלאגסט זיך גאר!

פערעלע איז אראפ אין גארטן געזעגענען זיך מיט אירע בלומען.
די בלומען זיינען געווען שוין פארוועלקט.
זי האט געוואלט זיך געזעגענען מיט די פייגעלעך, זיינען זיי,
שוין אוועקגעפלוין.
פערעלע האט אומעטיק און שטיל געשעפטשעט:
— דער הארבסט, דער הארבסט!
פלוצלונג האט איר ווער אין אקסל א קלאפ געגעבן.
פערעלע האט זיך אומגעקוקט — אן עפל!
אן עפל איז פון בוים געפאלן.
זי האט אים אויפגעהויבן און מיט א געלעכטער א זאג געטאן:
— דו שלאגסט זיך גאר עפעלע?
וועל איך דיר דערפאר אויפעסן...
און פערעלע האט מיט אירע ווייסע צינדעלעך דאס עפעלע
איינגעביסן.

ה א ר ב ס ט

קומט דער הארבסט , קומט דער הארבסט
שטייען ביימער גרייטע ;
הענגען זייערע צווייגעלעך
פול מיט עפל רויטע .

גיי איך צו די עפעלעך ,
זאג זיי : „ א גוט מאָרגן ! “
זייט איר ניט קיין שלעכטינקע ,
וועט איר איינס מיר באָרגן !

דער ליבער זומער	נאסע ווינטלעך
איז אוועק ,	בלאָזן קאלט ,
רעגנס קאפען	טרייבן פייגל
גאנצע טעג .	פון דעם זאלד .

פייגעלעך , פייגעלעך ,
פליט מיט גליק ,
געזונטערהייט , באַר
קומט צוריק !

א מעשה מיט דריי בערן

א מאָל זיינען געווען דריי בערן און דאָס האָבן געלעבט אייניגע
אין א שטיבעלע אין מיט וואַלד.
זיינער פון זיי איז געווען גאָר א קליין בערעלע.
דער צווייטער איז געווען א גרעסערער בער.
און דער דריטער איז געווען גאָר א גרויסער בער.
יעדער פון זיי האָט זיך געהאט זיין טעלערל צום עסן.
דאָס קליין בערעלע—א קליין טעלערל, דער גרעסערער בער
א גרעסער טעלערל און דער גרויסער בער—א גרויסן טעלער.
און יעדער האָט געהאט זיין אייגן בענקעלע צום זיצן:
דאָס קליין בערעלע—א קליין בענקעלע, דער גרעסערער בער—א
גרעסער בענקעלע און דער גרויסער בער—א גרויס בענקל.
און יעדערער האָט געהאט זיין אייגן בעטל צום שלאָפן:
דאָס קליין בערל—א קליין בעטעלע, דער גרעסערער בערעלע—א
גרעסער בעטעלע און דער גרויסער בער—א גרויסע בעט.
אויסצוהאלטן האָבן זיי זיך אָפגעקאַכט א יויך אויף מיטאָג, האָבן
די יויך צעגאָסן אין די טעלער, און אליין זיינען זיי זיך
אביסל דורכגעגאַנגען אין וואַלד, ביז די יויך וועט זיך אויסקליין.
דאָס איז געווען זייער א גוטע פעטע יויך.
די בערן שפּאַצירן זיך דאָרט, און אין זייער שטיבעלע איז
דערווייל אריינגעקומען א קליין מיידעלע, גאָלדהאַר האָט מען
זי גערופן.
דאָס מיידעלע איז נאָך קיינמאָל נישט געווען אין דעם וואַלד
און האָט דאָס קליינע שטיבעלע נאָך קיינמאָל נישט געזען. דאָס
איז געווען אזא ליכטיק, שיין, קליין שטיבעלע!

דאָס מיידעלע דהאַט געכאַפּט א קוק אין פענסטער אריין,
דערנאָך אין לאַך פון שלאָס. דערווען, אז קיינער איז אין שטוב
ניטאָ, האָט זי אן עפן געטאָן די טיר—די טיר איז נישט געווען
פאַרשלאָסן, ווייל די בערן זיינען געווען גוטע בערן, זיי דהאַבן
אליין קיינעם קיין שלעכטס נישט געטאָן, און נישט געטראכט,
אז עמעצער אן אנאנדערער קאָן זיי שלעכטס טאָן.

גאַלדהאַר איז אריינגעגאַנגען אין שטיבעלע, האָט דערווען אויפן
טיש די אויסגעקילטע יויך, דהאַט זי זיך שטארק דערפרייט און
באלד גענומען זיך אליין מכבד זיין.

אפריער דהאַט זי פאַרזוכט דעם גרויסן בערס יויך, איז'ס
געווען צו הייס, דערנאָך האָט זי פאַרזוכט דעם גרעסערן בערס
יויך, איז'ס אָבער געווען צו קאַלט, דעמאָלט איז זי צוגעגאַנגען
צום קליינעם בערעלעס טעלערל און פאַרזוכט די יויך, איז'ס
געווען נישט צו הייס, נישט צו קאַלט, פונקט ווי מען דאַרף.
און די יויך איז געווען אזוי געשמאַק, אז זי דהאַט עס אויפגע-
געסן אינגאַנצן. דערנאָך איז גאַלדהאַר ארויפגעקראָכן אויפן גרויסן
בערס בענקל, איז'ס אָבער געווען צו הארט פאר איר. האָט זי
אפרווו געטאָן דעם מיטעלן בערס בענקל—איז'ס צו ווייך געווען,
איז זי דעמאָלט ארויף אויף דעם קליינעם בערעלעס בענקעלע,
און עס איז געווען נישט צו הארט און נישט צו ווייך, פונקט
ווי מ'דאַרף. אָבער דאָס מיידעלע האָט זיך אזוי טיף אין דעם
אריינגעזעצט, אז דאָס בענקל האָט זיך צעבראַכן און גאַלדהאַר איז
געפאלן אויף דער ערד מיט די פיסלעך ארויף.

דהאַט זיך דאָס מיידעלע אויפגעהויבן, איז ארויפגעגאַנגען
אויף די טרעפ ארויף. דאָס איז געווען דער שלאָף-צימער פון די
בערן אין עס זיינען געשטאַנען דריי בעטלעך.

צוערשט האָט זי זיך צוגעלייגט אינם גרויסן בערס בעט. איז
איר אָבער געווען צו הויך צוקאָפּנס, האָט זי זיך אוועקגעלייגט
אינם מיטעלן בערס בעטל, איז'ס אָבער געווען צו נידעריק צופוסנס,
איז זי דעמאָלט אריבער אינם קליינעם בערעלעס בעטעלע,
און דאָס איז געווען נישט צו הויך, נישט צו נידריק, פונקט,
ווי מ'דארף. האָט זיך גאָלדהאַר איינגעדעקט מיט דער קאָלדרע און
איז אנשלאָפן געוואָרן.

אָפּגעשפּאַצירט, זיינען די בערן צוריקגעקומען אהיים נעמען
זיך צום מיטאָג.

און גאָלדהאַר האָט געלאָזן שטעקן דעם גרויסן בערס לעפל
אין זיין טעלער.

— עמעצער האָט געטשעפעט מיין יויך! —

האָט דער גרויסער בער געזאָגט אויף זיין גראָבן קול.

און אז דער מיטעלער בער האָט א קוק געגעבן אין זיין
טעלער, האָט ער דערזען, אז אויך אין זיין יויך ליגט דער לעפל.

— מיין יויך האָט אויך עמעצער געטשעפעט! —

האָט דער מיטעלער בער געזאָגט מיט זיין שטילערער שטים.

דעמאָלט האָט דאָס קליינע בערעלע אויך א קוק געגעבן אין
זיין טעלערל, ביי אים אין טעלער איז אויך געלעגן די לעפל,
נאָר זיין יויך איז דאָרט שוין נישט געווען!

— מיין יויך האָט אויך עמעצער געטשעפעט און זי אינגאנצן
אויפגעגעסן — האָט דאָס בערעלע א געשריי געטאָן מיט זיין דין,
שוואַך קעלעכל.

דאָס דערזען, האָבן די דריי געזיטאנען, אז עמעצער
איז דאָ געווען אין שטוב ביי זיי, האָבן גענומען זוכן
אין אלע ווינקעלעך.

און אז גאלדהאר איז אויפגעשטאנען פונם גרויסן בערס בענקל, האט זי נישט אוועקגעלייגט דאס קישעלע צוריק אויף זיין אָרט.

— עמעצער איז געזעסן אויף מיין בענקל! —

האט דער גרויסער בער געזאָגט מיט זיין גראָבער שטים. און גאלדהאר האט צעקנייטשט אויך דאס קישעלע פונם מיטעלן בענקל.

— עמעצער איז געזעסן אויף מיין בענקל! —

האט דער מיטעלער בער געזאָגט מיט זיין שטילער שטים. און וואָס גאלדהאר האט געטאָן מיטן דריטן בענקעלע ווייסט איר דאָך שוין.

— עמעצער איז געזעסן אויף מיין בענקל און עס אינגאנצן צעבראָכן! — האט געשריען דאָס קליינע בערעלע מיט זיין דין, שוואַך קעלכל.

דאָס אלץ דערזען און אונטן קיינעם נישט געפונען, האָבן זיך די בערן פארטראַכט: מ'דארף ארויפגיין ארויף, א קוק טאָן אין שלאָף צימער.

גאלדהאר האט געהאלטן דעם גרויסן בערס קישן און נישט אוועקגעלייגט צוריק אויף איר אָרט.

— עמעצער איז געלעגן אויף מיין בעט! —

האט דער גרויסער בער געזאָגט מיט זיין גראָבער שטים. גאלדהאר האט אראָפּגערוקט דעם קישן אויך אויפן צווייטן בעט,

— עמעצער איז געלעגן אויף מיין בעט! —

האט דער מיטעלער בער געזאָגט מיט זיין שטילערער שטים. און אז דאָס קליינע בערעלע האט א קוק געגעבן אויף זיין בעטעלע, איז דער קישן געווען אויף זיין אָרט, און אויף דעם

קישן האָט ער דערזען א קאָפּ מיט דינע גילדענע פעדעמלעך ;
דאס איז געווען דעם מיידעלעס גילדענע רֶהָר !

— עמעצער האָט זיך געלייגט אין מיין בעטל און ליגט
— נאָך איצט אויך ! — האָט א געשריי געטאָן דאָס קליינע בערעלע
מיט זיין דין, שוואַך קעלעכל.

גאַלדהאַר האָט אין שלאָף געהערט דעם גרויסן בערס גראָבן
קול, האָט זי געמיינט — ס'דונערט. דערנאָך האָט זי געהערט דעם
מיטעלן בערס שטילערע שטים, האָט זיך איר אויסגעוויזן — מ'רעדט
פון שלאָף, און אז זי האָט דערהערט דעם קליין בערעלעס דין,
שוואַך קעלעכל, האָט עס איר אזא קוויטשע געטאָן אין אויער, אז
זי האָט זיך גלייך אויפגעכאפט. זי האָט אויף דער גיך זיך
אוועקגעזעצט אויפן בעטעלע און דערזען דריי בערן נעבן זיך, האָט
זי זיך אראָפגעקוילערט אויף דער ערד פון צווייטער זייט און זיך
געלאָזט לויפן צום פענסטער.

דער פענסטער איז געווען אָפּן, ווייל די בערן, אז זיי פלעגן
גאנץ פרי ארויסגיין פון זייער שלאָפּ צימער, פלעגן זיי
אויפּעפענען די פענסטער.

דער פענסטער איז געווען נישט גאַר הויך, איז גאַלדהאַר
ארויסגעשפרונגען דורכן פענסטער און זיך געלאָזט לויפן מיט אלע
פחות אהיים צו איר מאמעשי.

דער יעגער

יאנקעלע וויל א יעגער זיין ,
יאנקעלע וויל אין וואלד אריין ,
שיסן וויל ער נאָר א בער !
ווי נעמט מען געווער ?

אונזער יאנקעלע דערזעט —
אין ווינקעלע א בעזים שטייט !
מיטן בעזים וועט ער יאָגן ,
און א גרויסן בער דערשלאָגן !

ער קען אין שטוב שוין מער ניט בלייבן !
וויל דעם בעזים אונטערהייבן ,
שווערער בעזים קערט זיך איבער ,
און דער יעגער פאלט אריבער !

ניט קיין בער און ניט קיין האַז ,
נאָר צעשלאָגן זיך די נאָז !
ער וויל שוין נישט אין וואלד אריין ,
ער וויל שוין נישט קיין יעגער זיין !

דער רעטעך

א גאנצן ווינטער איז דער זיידע נח געזעסן אויפן אויוון, אז דער פרילינג איז געקומען, האָט זיך דער זיידע נח פאר דער ארבעט גענומען און פאַרזעצט א רעטעך. איז געקומען דער זומער, איז דער רעטעך אויסגעוואַקסן א גרויסער און א געראַטענער.

האָט דער זיידע נח געוואָלט דעם רעטעך פון דער ערד ארויסשלעפן. ער שלעפט און ציט, ציט און שלעפט און ארויס-שלעפן דעם רעטעך קאָן ער ניט.

האָט דער זיידע נח די באַבע זלאטע גערופן, זי זאָל העלפן דעם רעטעך פון דער ערד ארויסשלעפן. די באַבע זלאטע שלעפט דעם זיידן פאר דער קאפאָטע, דער זיידע נח שלעפט דעם רעטעך מיטן גאנצן כח, זיי שלעפן ציען, ציען שלעפן, נאָר ארויסשלעפן דעם רעטעך קאָנען זיי ניט.

האָט די באַבע זלאטע גערופן איר אייניקל פריידע. דאָס אייניקל פריידל שלעפט די באַבע פארן קליידל, די באַבע זלאטע שלעפט דעם זיידן פאר דער קאפאָטע, דער זיידע נח שלעפט דעם רעטעך מיטן גאנצן כח, זיי שלעפן ציען, ציען שלעפן, נאָר ארויסשלעפן דעם רעטעך קאָנען זיי ניט.

האָט דאָס אייניקל פריידל גערופן דאָס הינטעלע-טרעפעלע. הינטעלע-טרעפעלע שלעפט דאָס מיידעלע פארן צעפעלע, דאָס אייניקל פריידל שלעפט די באַבע זלאטע פארן קליידל, די באַבע זלאטע שלעפט דעם זיידן פאר דער קאפאָטע, דער זיידע נח שלעפט דעם רעטעך מיטן גאנצן כח, זיי שלעפן ציען, ציען שלעפן, נאָר ארויס-שלעפן דעם רעטעך קאָנען זיי ניט.

האָט דאָס הינטעלע טרעפעלע גערופן דאָס קעצעלע דראפקעלע.
 קעצעלע - דראפקעלע שלעפט דאָס הינטעלע פאר א לאפקעלע, הינטע-
 טעלע טרעפעלע שלעפט דאָס מיידעלע פארן צעפעלע, דאָס אייניקל
 פריידל שלעפט די באָבע פארן קליידל, די באָבע זלאטע שלעפט
 דעם זיידן פאר דער קאפאָטע, דער זיידע נח שלעפט דעם רעטעך
 מיטן גאנצן כח, זיי שלעפן ציען, ציען שלעפן, נאָר ארויסשלעפן
 דעם רעטעך קאָנען זיי ניט.

האָט דאָס קעצעלע דראפקעלע גערופן דאָס מיזעלע ברעקעלע.
 מיזעלע ברעקעלע שלעפט דאָס קעצעלע פארן עקעלע, קעצעלע
 דראפקעלע שלעפט דאָס הינטעלע פארן לאפקעלע, הינטעלע טרעפעלע
 שלעפט דאָס מיידעלע פארן צעפעלע, דאָס אייניקל פריידל שלעפט
 די באָבע פארן קליידל, די באָבע זלאטע שלעפט דעם זיידן פאר
 דער קאפאָטע, דער זיידע נח שלעפט דעם רעטעך מיטן גאנצן כח,
 זיי שלעפן ציען, ציען שלעפן, און האָבן קוים דעם רעטעך פון דער
 ערד ארויסגעריסן.

דער זיידע קוועלט, דער רעטעך אים געפעלט, די באָבע זינגט,
 דאָס אייניקל שפרינגט, דאָס הינטעלע האווקעט, דאָס קעצעלע
 ניאווקעט, און דאָס מיזעלע ברעקעלע פאָכעט מיטן עקעלע.

צו די לערער

פארייניקן דעם למוד פון יידיש מיט דער גאנצער ארבעט אין קלאס, - דאָס איז דער וויכטיקסטער יסוד אויף וועלכן ס'איז געבויט מיין ביכל.
ס'איז נאָך ווייניק, אַז אַ ביכל פאַרן ערשטן שול-יאָר זאָל בכלל פאַשטיין פון לייכטע מעשיורן, צוגעפאַסט פאַר קליינע קינדער.

עס איז דורכאויס וויכטיק צו געבן אַז אַ מאַטעריאַל, וועלכע זאָל זיין ענג פאַר-בונדן מיט די געשעענישן פון קינדער-לעבן און קינדער-איבערלעבונגען, מיט פאַסירונגען פון קינדס שטוב און קינדס סביבה.

אפילו די בילדער, וואָס דאָס קינד זעט אין דעם ביכל, דאַרפן זיין נאָענס און דיימיש דער סביבה, פון וועלכער דאָס קינד קומט.

פון דעם ווערטער-און בילדער-מאַטעריאַל, וואָס קומט אין ביכל, וועט דעם לערער לייכט זיין צו אָרענטירן זיך אין דער אויסגעהאַלטענע קייט פון דעם סיסטעם.

פון ערשטן מאָמענט אָן, ווי נאָר דער לערער טרעט צו צום למוד פון יידיש אין קלאַס ביז צום פאַרענדיקן דעם ערשטן לערן-יאָר, האָט ער אין ביכל די פאַסיקסטע און גייטיקע טעמעס, וועלכע זיינען פאַרשטענדלעך און נאָנט דעם קינדער עלטער.

צום סוף פונם ביכל קומט אַריין אַ טייל מאַטעריאַל אויך פאַרן אָנהויב פון 2-טן שול-יאָר. ביז מען שאַט זיך איין, אין 11-טן קלאַס, דאָס פאַסיקע ביכל, קאָן נאָך דער לערער געפינען אין „מיין ביכל“ אינטערעסאַנטן און צוגעפאַסטן מאַטעריאַל.

די טעמעס, וואָס קומען אין ביכל, זיינען געגעבן און איינגעטיילט אין דעם געעריקן סדר, לויט וועלכן עס איז מעגלעך און נויטיק איינצופירן זיי אין קלאַס. דער גאַנצער מאַטעריאַל און די איינטיילונג פון דעם מאַטעריאַל אַנטשפּרעכן דעם פּראָגראַם פאַרן ערשטן שול-יאָר, וואָס איז באַאַרבעט געוואָרן דורך אַ ספּעציעלער קאָמיטע ביים פּעדאַגאָגישן אַמט פון דער צענטראַלער שול-אָרגאַניזאַציע, אין וועלכער איך האָב אָנטייל גענומען, אַזוי אַרום דהאַב איך געהאַט די מעגלעכקייט דורכצוקאָנטראַלירן און פאַריינהייטלעכן דעם מאַטעריאַל, וועלכער דהאַט זיך ביי מיר אָנגעקליבן אין פאַרלוף פון מיין אַרבעט אינם ערשטן לערן-יאָר ביי די יידישע שולן.

און איצט אַ פאַר דערקלערונגען וועגן טעקסט און די בילדער:

דאָס ערשטע בילד - די מאַמע פירט מאַשען צו פאַרשרייבן זי אין שול. דאָס איז די וויכטיקסטע געשעעניש אין לעבן פון אַ 6-7 יאָריק קינד. די גרעסטע איבערלעבעניש זיינס, ווען עס טרעט אַריבער דאָס ערשטע מאָל די שוועל פון שול.

דאָס צווייטע בילד - ווי נאָר דאָס קינד קומט אַריין אין שול, וויל עס
תּהיה שרייבן. ווען די לערערין האַלט נאָך אין „אַרגאַניזירן“ דעם קלאַס, הערט מען שוין
דעם פאַרלאַנג פון די קינדער: „לערערין, ווען וועלן מיר שוין שרייבן“.

אַנשרייבן זיין אייגענעם נאָמען, איז פאַרן קינד דער גרעסטער אינטערעס. מאַשע האָט
זיך טאַקע אויסגעלערנט אַנשרייבן איר נאָמען. זי לויפט אַ דהיים און ברײנגט די גרויסע
שמחה איר מאַמען. די מאַמע קומט אָן פון גאַס. מאַשע ווייזט איר גלייך, אַז זי קאָן שוין
שרייבן: „מאַמע מאַמע מאַמע“.

בילד דריי מאַשע איז ווידער אין שול, אויף אַ לעקציע. זי שרייבט „סאַטע“.
ווידער דאָס נאָנסטע און ליבסטע וואָרט ביים קינד.

בילד פיר אַ מאַמענט פון שול-לעבן. די קינדער אין גרויסן זאַל - שפּילן אין
אַ קרייז, זינגען „טאַראַראַראַראַ“. ביים לײענען דעם טעקסט, קאָן מען צוזאַמען מיט
די קינדער צוטראַכטן אַ מעלאָדיע.

בילד פינף - אין לערער צימער, אָדער קאַנצעלאַריע. דער לערער פאַרשרייבט
אַ ניי קינד און פרעגט:

ווי דהייסטו - ראַשע

ווי דהייסט די מאַמע טעמע

ווי דהייסט דער טאַטע - שאַמע

בילד זעקס - מאַשע אין דער היים, זי שפּילט זיך אין דהויף און היט אָפּ
גלייכצייטיק איר קליין שוועסטערל, עטעלען. אַ כאַראַקטעריסטישער מאַמענט אין לעבן פון
פּאַלקס-קינד, וואָס גיט אַכטונג אויף דעם קלענערן ברודערל אָדער שוועסטערל.

בילד זיבן - מאַשע אין שטוב גיט עסן עטעלען.

בילד אַכט - ווידער אין שול, אַ לעקציע פון אַרבעט. מען שניידט אויס פרוכטן,
בלעטער, בלומען. עס איז האַרבסט, פרוכטן, בלעטער באַגעגנט מען דאָן פיל אין גאַס און
אין שטוב. מען צייכנט פרוכטן, בלעטער. מען קלעפט זיי פון לײב און מען שניידט זיי
אויס און פאַפּיר.

בילד ניין - ווידער אַ שפּיל אין הויף, עס פיגורירן נאָך קינדער.

דאָ איז שוין פאַראַן אַ מעגלעכקייט צו געבן אַ גרעסערן טעקסט. איבערחוּרן דאָס וואָס
איז שוין פון פריער באַקאַנט: ווערטער נאָנטע, באַקאַנטע מיט אַן אינהאַלט, גיט קיין סתם
מעכאַנישע ווערטער.

ווייטער איז שוין אין טעקסט גופא קלאָר דער אינהאַלט און סיוושעט פון די געגעבענע
טעמעס, און דער לערער וועט שוין, לויט זיין פאַרשטאַנד און אינטואַיציע, קענען באַהאַנדלען
און באַ אַרבעטן אין שול ווי געעריק דעם ווייטערדיקן מאַטעריאַל.

דאָס פּראָבלעם פון אַריינפירן אין אַן אַלף-בית-בוך דעם געדורקטן סעקסט, וועלכער פאַרשאַפט שטענדיק אין קלאַס טעכנישע שוועריקייטן, אַפילו ביים באַניצן זיך מיט אַ באַוועגלעכן געדורקטן אַלף-בית, ווערט אין „מײן ביכל“ געלייזט אויף פּאַלגענדן אופן:

ביים אָנהויב ווערט דער געדורקטער סעקסט אַריינגעפירט דורך אותיות, וואָס זיינען באַקאַנט די קינדער, אָדער אַזעלכע אותיות, וואָס זיינען ענלעך צו געשריבענע. צום ביישפּיל ס'ר'נ צוערשט דורך קורצע שורות, דערנאָך ווערט בהדרגה פאַרברייטערט ביז מען גייט אומבאַמערקבאַר אינער צו ליינען זעלבסטשטענדיק דעם געדורקטן סעקסט.

די אַרבעט פון באַנוצן זיך מיטן באַוועגלעכן אַלף-בית קען אַזוי אַרום אויסגעמיטן ווערן. דער געדורקטער סעקסט אין „מײן ביכל“ איז געגעבן מיט אַ גרויסן קלאָרן שריפט, אַזוי אַז עס פאַרלייכטערט סײַל דעם פּראָצעס פון לעזן.

אײך דריק דאָ אויס מײן הויסן דאַנק די חשובע חברים ח. ש. קאַזשאַן און ישראל רובין פאַר זייער אַנטייל נעמען אין דער רעדאַקציע פון ביכל און פאַר זייער צוהילפיק זיין מיר מיט גוטע עצות.

אײך מוז דאָ אויך דערמאַנען באַזונדער בן ציון סידעלקאַווסקי, ביי וועלכן איך האָב גענומען דעם פּאַלגענדיקן מאַטעריאַל פאַר מײן אַרבעט:

אַ מייזעלע, געקומען גיטעלע מיט פרומען, הינטעלע טרעפעלע, טיי, רייוועלע, פריידע שרייבט שײן, זעט, קינדער, וואָס פריידע האָט אויסגעמאַלט, הענדעלעך הינדעלעך, דער זיידע מיטן רעטעך.

די איבריגע זאַכן זיינען גענומען:

צום פּרילינג פון י. ראָזנבוים

דאָס גערטעלע צעאַקרט - שרה רייווען

דאָס נעסטל ווייך אויסגעבעט י. ל. פּרץ

אַ רעגנדל - ש. גאַרעליק

אַ שטיקל ברויט - לעבעדיקע קלאַנגען

ברייטעלע - י. ל. פּרץ

מײן קיעלע - א. פּהן

אַ גאַסט פּאַרט מ. טייטש

די שלאַגסט זיך גאַר - יצחק קאַצנעלסאָן

דער ליבער זומער איז אַוועק - יצחק קאַצנעלסאָן

די בערן - לויט מיט בריאַן (יידיש ב. סלוצק)

יאַנקעלע וויל אַ יעגער זיין - י. ל. פּרץ

אין אַ טייל ערזעמפלאַרן זיינען אַרײן פּאַלגעניקע דרוק-גרייזן, וועלכע די לערער ווערן געבעטן צו פאַרזיכטן:

אויף זייט 27 שורה 1-נאָך „מאַטעלע“ דער פינקט איבעריג.

34 " " 7-דאַרף זיין-זיסעלע, נישט זיסעלען.

56 " " 2-דאַרף זיין נישט פּערדעלע נאָר פּערעלע.

צ י פ ע פ ר ע ס

פרייז 2 גילדן
פארלאג און בוכהאנדלונג
ב. קלעצקין

WARSZAWA, LESZNO 36.